

در آستانه سالگرد فاجعه قتل عام زندانیان سیاسی در سال 67 موج شکنجه و صدور احکام اعدام، بیداد می کند!

اخبار واصله از ایران، حکایت گر وضعیت وخیم زندانیان سیاسی کشورمان_ بویژه بازداشت شده گان خیزش های دانشجویی و مردمی اخیر_ است. بنا به گزارش سایت دانشجویی امیرکبیر، آندسته از دانشجویان و اعضای دفتر تحکیم وحدت که در اختیار دادستانی تهران و حفاظت اطلاعات سپاه هستند، جهت اعتراف گیری، اقرار به جرائم ناکرده و شرکت در شوهای تلویزیونی "هویت"، تحت شدیدترین شکنجه های قرون وسطایی قرار دارند. ضرب و شتم شدید، بی خوابی دادن های چند روزه، ریختن آب داغ در گوش، آویزان کردن از ارتفاع چند متری، ایجاد آلوده گی صوتی برای تخریب اعصاب دانشجویان، محرومیت از آب آشامیدنی و غذای کافی، جلوگیری از دسترسی کافی به دستشویی، تهدید به آزار جنسی و فحاشی مداوم، از جمله شکنجه های جسمی و روحی هستند که وسیعاً بکار گرفته می شوند. گفته می شود که دو باز جو و شکنجه گر بنام های "بخشی" و "نخعی" مستقیماً زیر نظر "مرتضوی" مشغول سازماندهی این جنایات قرون وسطایی هستند. در هفته های اخیر علاوه بر کشته شدن "زهرا کاظمی" (خبرنگار تبعه کانادا) و "فرهمند صادق وزیری" (پیشمرگه سابق کومه له) در زیر شکنجه، به گفته برخی منابع اپوزیسیون حداقل پنج نفر از بازداشت شده گان وقایع اخیر، بی سر و صدا اعدام شده اند از جمله مبارزی بنام سیامک محمدی اهل آمل و ساکن محله فقیر نشین اکبر آباد اسلامشهر.

چندی پیش یکی از سایت های وابسته به جناح تمامیت خواه (سایت دریچه) نیز اعتراف کرده بود که حداقل برای ده نفر از دستگیر شده گان "آشوب های" اخیر حکم اعدام صادر شده است که جهت تأیید نهائی به دیوان عالی رژیم ارجاع داده شده اند. به همین خاطر و با توجه به اخبار تکان دهنده فوق الذکر، باید گفت که موجی از شکنجه، اعدام و حبس های طویل المدت، هزاران زندانی سیاسی کشورمان را تهدید می کند و بعید نیست در آستانه سالگرد فاجعه کشتار تابستان 67 و یادمان این جانبختگان در 10 شهر یور، جنایات مشابه ای تکرار شود. از اینرو هم بخاطر تدارک برای برگزاری وسیع سالروز 10 شهریور و هم برای نجات جان انبوه بازداشت شده گان و زندانیان سیاسی، لازم است نیروهای آزادیخواه و بشر دوست، کارزار گسترده ای را برای جلوگیری از جنایات رژیم و برای اعمال فشار بر نهادهای بین المللی، جهت اعزام فوری یک هیات تحقیق به ایران، بر پا کنند. هر گونه سستی در این وظیفه عاجل و انسانی، میتواند به قیمت فجایع جبران ناپذیری تمام شود.

کمیته مرکزی سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)